

Δ Ι Α Σ Α Φ Η Σ Ι Σ .

Εἰς τὴν Εὔστομον θεωρίαν τὴν ὑπὸ τοῦ Κυρίου Λακροᾶ ἐκτεθεῖσαν εἰς τὸ Συμπλήρωμα τῆς Αλγέβρας τοῦ ἐπάνω εἰς τὴν σημείωσιν τοῦ ἀθανάτου Λαγρανδίου, διὰ τῆς ὁποίας διδάσκει τίνι τρόπον διὰ μέσου τῶν λειτουργιῶν τῶν ριζῶν μιᾶς ἐξισώσεως δύναται τὴν λύσιν τὰς ἐξισώσεις τοῦ βρου, γτου, καὶ δτου, βαθμοῦ, καὶ ὅτι εἶναι ἀδύνατον διὰ ταύτης τῆς μεθόδου, ὡς καὶ διὰ ὅλων τῶν ἄλλων ἕως τοῦ νῦν γνωσῶν, νὰ λύσωμεν τὰς ἐξισώσεις βαθμοῦ ἀνωτέρου τοῦ τετάρτου.

Π Α Ρ Α

ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΡΑΝΔΙΝΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΗΝΟΣ,

Προφίσερος τῆς Υψηλοτέρας Μαθηματικῆς καὶ

Εφόρου τῆς Ἰονίου Ακαδημίας.

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ.

1826.

ΕΚΛΑΜΠΡΟΤΑΤΕ ΚΥΡΙΕ!

Πολλά καὶ καλὰ ποιήματα γράφονται καθ' ἑκάστην ἀπὸ ἐνδοξα τὴν σοφίαν ὑποκείμενα, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἀφιερώνονται εἰς ἄνδρας μεγίστους μὲν κατὰ τὸ ἰσχύειν, ὄχι δὲ κατὰ τὴν παιδείαν. Διότι ὄχι βέβαια εὐκόλως ἀπαντώνται τὰ δύο ταῦτα, συνενωμένα, καὶ διὰ τοῦτο θαυμάζουν καὶ σέβονται μεγάλως οἱ ἄνθρωποι τὸν ὅστις μὲ τὰ καλὰ ταῦτα προτερήματα εἶναι σολισμένος. Οθεν καὶ ἐγὼ ἀποφασίσας νὰ προσφέρω εἰς τὴν Ἐκλαμπροτάτά Σου τὸ μικρὸν τοῦτο πόνημά μου, καὶ βλέπων αὐτὴν κοσμουμένην καὶ διὰ τῶν δύο τούτων ἐξαιρέτων τοῦ ἀνθρώπου κοσμημάτων, γνωρίζω μὲν ἑμαυτὸν τυχερότερον ἐκείνων, δεικνύομαι δὲ ἀξιοκατηγόρητος διὰ τὴν τόλμησάν μου καὶ εἰς τοὺς ἄλλους καὶ εἰς αὐτήν. Ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀποκρίνομαι, ὅτι τὰ φυσικὰ καὶ ἄνευ νόμων ἰσχύματα ἀκολουθοῦσι τοὺς ἰδίους νόμους, ὡς ἂν ἐν σῶμα μεταβάλλῃ θέσιν, ἀδύνατον αὐτοῖς μὴ βιάζῃ καὶ ἐν ἄλλο διὰ τῆς ἐλκτικῆς ἢ ὠθιστικῆς τοῦ δυνάμεως εἰς τὸ ν' ἀλλάξῃ καὶ

ἐκεῖνο τὴν θέσιν του. Οὕτω καὶ ἐγὼ λαβὼν κατὰ
πρῶτον τὴν τόλμην γὰ διασαφήσω ἀναφορὰν τινὰ
τοῦ διὰ τὴν περὶ τὰς μαθηματικὰς ἐπιστήμας πρό-
δόν του ἀπαθανατισθέντος Λαγρανγίου, παρεσύρθη
ἀπὸ τὴν πρώτην εἰς τὴν δευτέραν ταύτην τόλμην
τοῦ γὰ θελήσω ν' ἀφιερῶσω τὴν διασάφτησιν καὶ ἀνά-
πτυξιν αὐτῆς εἰς ἄνδρα, σιμὰ εἰς ὅλα τ' ἄλλα καὶ
κατὰ τὴν μάθησιν θαυμασὸν· εἰς αὐτὴν δὲ, ὅτι τὸ
βαθύτατον σέβας τὸ ὅποιον αἰσθάνομαι περὶ τοῦ λαμ-
προῦ της ὑποκειμένου, καὶ ἡ πεποίθησίς μου ὅτι ἡ
εὐγενῆς καὶ σπουδαία ψυχὴ της θέλει τὸ δεχθῆν
εὐμενῶς, ἐξάθησαν τῆς τόλμης μου ταύτης τὰ αἰ-
τια. Σύγγνωθι λοιπὸν, ἐνδοξε ἄνερ! καὶ τῆς Πα-
τρίδος ἡμῶν καύχημα! καὶ δέχθητι τὸ ταπεινόν-
μου τῆς πόνημα! Εἰμὶ δὲ

Κερκύρα τῆ 26 Ιουλίου 1826.

Πρὸς τὸν Εκλαμπρότατον Ὑπαρχον
τῆς Κεφαλληνίας Ιατροφιλόσοφον
Κύρ. ΠΑΝΤΑΖΗΝ ΚΑΡΙΑΝ

Τῆς Ταπεινότητος Σου
ταπεινὸς σου
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΝΔΙΝΟΣ